

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
40-ik szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasabos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Bélyegdij minden beiktatás
után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Proximus ardet...

Hannibál a kapuk előtt . . . s Gömörvármegye tanácsot ült, hogy mitevő legyen, hová meneküljön a félelmes morajjal, ijesztő feketeséggel közeledő zivatar elől.

Az emberek (t. i. a tanácsot ülő emberek) kezdenek félni; a félelem pedig rossz tanácsadó. S a mellett megsibbasztja a tevékenységet is.

Mutatja ezt Gömörvármegyének igen szépen megkészített s alapos, bölcs érveléssel, tömör, tartalmas fejtegetéssel megékésített felirata is, mely máris megtorló intézkedéseket sürget, holott e törvényhatóságnak csöndes területén, a hol a kísértőnek még csak az előre vetett árnyéka sem mutatkozik idáig, természetesen csak *praeventiv* intézkedésekről lehet szó.

Vizsgálni, hogy mely okok idézték elő a veszedelmet más, már inficiált területeken; mely tényezők zavarták ki békétüreséből a különben erősen conservatív gondolkodású magyar földművelő népet, hogy aztán ezeknek az okoknak eltávolításával a bajt a saját területünkön elkerülhessük, sőt hosszú időre lehetetlené tegyük: ez volna a mi teendőnk. Ennek a felfogásnak adott kifejezést az egy *Kubinyi Aladár*, és senki több. A pillanatnyi megdöbbenés megelégedett a felirat elfogadásával, s mint a kik dolgukat jól végezték, a tanácskoztók nyugodtan visszatértek rendes foglalkozásaik folytatásához.

Pedig azt az indítványozott bizottságot, melynek feladata lenne a lelki járvány megelőzésének módozatairól javaslatot készíteni, kár volt meg nem alakítani, s jó lesz e mulasztást pótolni mielőbb.

Mert az az egy bizonyos, hogy ok nélkül semmi sem történik a világon. S így az alföldi, kommunizmussá és anarchizmussá fajult szocializmusnak is oka van, de sok. Hibákból, tévedésekből, mulasztásokból, melyek ezt az ijesztő elégtelenséget, sőt a mai állapotok tarthatatlanságát szülték, egy egész garnadát lehetne összehalmozni. S hogy a kormányzó és vezető elemek

figyelmét e régi hibák és mulasztások helyrehozására fogja ez a lappangó lázadás kényszeríteni: a kis ijedség mellett, mit okozott, ez az eredménye is meg lesz annak a furesa ünneplésnek, melyet a mi szabólesi és szatmári véreink az 1848-iki nagy elvek és nagy vívmányok ötvenedik évfordulójának tiszteletére rendeztek.

1848!

Hát biz az visszaadta a magyar nép szabadságát, de ugyanakkor elvette a mentorát, az édes apját; elvette a tekintélyt mellőle, mit addig a földesúr képviselt. A felszabadult jobbágy, mint az apai szem és vezetés alól kikerült s budapesti jogászszá lett ifju, mohón kezdte élvezni szabadságát, használni szaróyait, de vigyázatlanágában, járatlanágában belerepült, mint az éjjeli pille, a gyertya lángjába és ott sült meg. Elkezdett koresmázni és bankozni. Ivott és adósságot csinált. Ime az eredmény itt van: a szegénység és a kommunizmus. Pedig ha ma felosztanók egyenlően a dominiumokat, holnap már megint nem lenne birtokegyenlőség; sőt némelyiknek már ma estére nem lenne semmije. Mert nincs vezetője, nincs előtte fékező tekintély. Pedig az kell. Tekintély nélkül se állam, se társadalom fenn nem állhat.

De ezt se vettük mindig figyelembe. Borzadva halljuk, hogy a mi buzgóhitű népünk előtt nem szent már a legfőbb tekintély se, a vallás se, az Isten neve se. És tegye kezét szívére ennek a társadalomnak és országnak a vezető eleme s vallja meg őszintén: nincsen-e benne egy kevés része neki is, hogy a vallás se tekintély többé? Hivatal és sörház vasárnap is tömve vannak, de a templomok üresen állanak.

A király nevét káromolni nem szabad, de az Istenét szabad. Állam és társadalom kölcsönösen segítettek lerontani a népben a régi kegyeletet, lelohasztani a léleknek nemesebb szükségét és tiszta hevülését. Szörnyen modernnek letünk és felvilágosodottak. Minden intézkedésünket, törvényalkotásunkat a nyugoteurópai fejlettebb viszonyokhoz s nem a hazai tényleges hely-

zethez és erőbiráshoz való alkalmazkodás sugallta. S mindezeket bekoronázta a felekezetenküliség, a mely ellen hiába emelte fel intő szavát a jogosult aggodalom, hogy az még nem nekünk való.

A földet is elhanyagoltuk. Hát még a szegény ember hitelügyét. A mi hitelszövetkezet alakult is pl. a mi törvényhatóságunk területén, annak is egy része inkább átok mint áldás a népen.

S ki törődik minálunk a kisiparos érdekeivel? Hitele nincs, piacza nincs. Ha vásárra viszi is készítményét akármerre, sokszor nem bír árulni annyit, hogy legalább a fuvarját megfizethesse. Akad ebben a városban iparos ember akárhány, aki irigykedve néz a népkonyhára és kigyult arczal látja az onnan kijövő, elégedett szegényeket. Ő nem mehet oda, pedig . . . de ne beszéljünk erről. Mig czéhök volt, megtudták védeni érdekeiket, existenciájukat, de most nem védi őket senki. Ki vannak szolgáltatva a szabad versenynek, a mely se patriotizmust, se könyörületet nem ösmer.

A gazdasági egyesületek is, mostani szervezetükben és mostani tevékenységökkel, alig lendítenek valamit a vármegye közgazdasági boldogulásán. Pedig ezek volnának hivatva, hogy atyáskodásukkal, tanácsukkal s a hol szükséges anyagi segedelemnyújtásokkal is a földművelő népnek a régi földesúr szép hivatását pótolják.

És a sajtó? Nem a szocialista, hanem az egész, szenzációzó élőködő sajtó? Erről jobb volna nem is beszélni. Mert ez mételezte legjobban régóta a népet, irtotta hitét, táplálta kételeyeit, döntögette bálványait. Tartotta a népet nem neki való edellel.

Sokat beszélnek ma az emberek a szabad sajtóról. Hát hol van az? Az ujságírás ma részben üzlet, részben kenyérkereset. Nem az ideál, de a személyes vagy párterdek szolgálata. Csunya viaskodás a létért, a megélhetésért, a hatalomért. A sajtó már évek óta nem szabad Magyarországon. Nem a törvény tartja nyög alatt

T A R C Z A.

Influenza kisasszony.

— Igaz történet. —

A minap, a mint a kanapén beverek, bekopogtat Influenza ő nagysága, vastag szürke szőrruhában; fagyos lehelletét, a mint belépett a szobába, megéreztem a kanapén.

— Jó estét! — szólott ő Nagysága
— Jó napot kisasszony! — mondom, — hiszen még nappal van.

— Dehogy — szólott ő — én csak estét vagy éjszakát ismerek; a nappalt nem szeretem, a reggel pedig halálom.

— Tehát jó estét! szólottam különöz vendégemnek
— En magának halálos ellensége vagyok — szólott a kisasszony.

— Nem tapasztaltam, — válaszolám — hiszen ahányszor még eltetstett látogatni városunkba, mindig volt szerencsém Nagysághoz; amiből azt következtetem, hogy igenis jóbarátom.

— Mindegy, Én magának halálos ellensége vagyok.
— De ép az ímént szüntem meg az ellenkezőt bizonyítani.

— De ha mondom — szólott ő s nagyot toppantott vastagtalpu cipőivel.

— Tehát akkor elhiszem — szólottam.

— Nos tehát, miután én magának ellensége vagyok, én magát valamiivel fogom sujtani.

— A mint parancsolja. — válaszolám, — tessék csak sujtani, a mivel tetszik; csak ne a menykővel, mert az halálos.

— Jól van hát — szólott ő — magának valamikor gyomorkatarrhusa volt.

— Igenis, — válaszolám, — de annak nem én voltam az oka.

— Hát kiesoda?

— Hát azok a komisz pesti pékek, a kik sületlen kifliket és mákos kalácsokat árulnak a műegyetem előtt.

— Mindegy, én magát gyomorkatharrussal fogom sujtani.

— De Nagysád, az olyan fád és melanchólikus betegség!

— Ép azért magának való.

— De kérem szeretettel . . .

— Nincs pardon.

— Jól van hát, — gondolám, — felveszem a keztyűt.

Rögtön kiadom az összes szerveknek a következő rendeletet:

„Halálbüntetés terhe alatt tilos a gyomornak 3 napon keresztül tej, leves és lágy tojáson kívül bármely egyéb eledelt befogadni vagy azok szállítását közvetíteni; a tézstaneműeknek pedig — a pirított zsemlyét sem véve ki — már maga a kísérlete is halál. Ellenben utasítanak a többi szervek, hogy ez idő alatt a test zsiradékaiból fedezzék szénszükségletüket s az azokban felhalmozott helyzeti energiát alakítsák át eleven erővé.“

A többi szervek mind jól megértették az ordrét. Csak a gyomor kezdett rasonirozni, mondván: „Kérem szépen, tetszik engem ismerni, én jó dolgos vagyok, szeretem a munkát, én három nap alatt halálra fogom magamat unni.“

— Nem ismerem ellenmondást — szólék hozzá — magát néha erőszakkal kell pár napra szabadságotni, maga olyan, mint egy tulbuzgó stréber hivatalnok, a ki még akkor is, mikor beteg, csak a hivatalos szoba levegőjében érzi magát jól.

Tovább nem okoskodtam favágó tisztviselőmmel, ellenben zár alá helyeztettem az eledeleket.

A rendelet betartatott; a béke helyreállt s nekem sikerült ő Nagyságát obstrukcióval lepipálni.

Egy hét mulva újra kopogtat a kisasszony. Vidám pipaszóval fogadtam; éppen pompásan végezték az engedelmes tisztviselők a tengéleti funkciókat és én félig a menyekben voltam.

— Maga hamis ember, — szólott a vendég, — aminap megtudott csalni; de most nem éreztem ki a szobájából.

— Már engedelmet kérek; ezt a szobát én bérlöm; ide nekem bármikor szabad bejönni; tehát bármikor ki is menni. Szeretném látni . . .

— Nos hát, ha ki merészel lépni, magára zudítom bacillusaim millióit s azok magát tönkre fogják tenni.

— És mi módon? — bátorokodtam kérdeni.

— Hát vagy tüdőkatarrhust kap vagy beleesik tüdőgyulladásba és meg fog halni.

— Kedves nagysád — mondom én — a tüdőkatarrhusa soha nem ismertem, soha se is láttam, annál kevésbé a tüdőgyuladást; még gyermekkoromban se voltam kellőleg számár, azaz hogy nem szenvedtem soha számkórhögésben. De ha tetszik, hát ismét mérközhetünk.

A kisasszony távozott, én pedig azért is kimentem a szobából és egyenesen a Berta koresmájába tartok.

— Csak megösisits te a bacillusaidat! Nincs az a hidegvérű bacillus, amely a forró teának és konyaknak trópusi lehetete agyon ne tudna perzselni.

Igy is történt, kilépek a piacra, hát a skótországi ködben látni lehetett a bacillusokat, amint a levegőben uszó flottáikról egyenesen az emberek szája felé tartottak, hogy egy lehelettel milliónyi számban bevonuljanak a tüdők ostromlására. Amint így felém közeledik egy csapat, nagyot hellemek konyakgőzzel telített tüdőmből a hadseregére és volt bacillushalál! — A mohácsi vész csak ép úgy viszonylik a bacillusok e csatavesztéséhez, mint egy bacillus vastagsága a Nap átmérőjéhez.

E nagyszerű és szerecsés győzelme után visszavonultam babáimom pihenni. Hetek multak már el, és a kisasszony nem adott életjelt magáról. Egy szép reggelen pláne már délvidékről kezdett fújni a zephyr, a havak olvadtak, a patakok dagadtak, reggelként vidám esiesérgéssel üdvözölte a verébsereg a napot. Némelyek már az überziehereket akarták elővenni sötét odvaikból. Én már azt hittem, hogy ő Nagysága tőlünk bucsut vevén, valahol a Szulován át Lengyelország felé tart, és sok emberek is ugyanazon véleményben voltak.

a gondolat- és véleményszabadságot, hanem a különféle érdekek. Nincs ma egyetlen hírlap Magyarországon, melynek iránya tendenciózus ne volna. S nincs ma egyetlen ember Magyarországon, a ki akár egyik, akár a másik újság igazmondásának feltétlenül hitelt adna.

Hát, igenis, legyen sajtószabadság, mert az egy szabad népre nézve lelki szükség. Magyarország pedig még mindig nem rendelkezik egy szabad ország összes atributeumaival, tehát a sajtószabadság ránevze még életkérdés is. De ismétljük, a mai sajtót nem tartjuk szabadnak mindamellett, hogy tulságos szabadságot élvez; olyan szabadságot, a minővel a francia republicában sem dicsekedhetik. Mert a sajtó ma terrorizál, nem meggyőződést szolgál. Avagy lehet-e ott meggyőződésről szó, a hol azt tapasztaljuk, hogy megveszik a szó szoros értelmében a munkatársakat; hogy a legkülönbözőbb meggyőződésű emberek szerződtek ugyanahoz a vállalathoz és úgy kell írniok, a mint azt a vállalat tendenciája megköveteli, hogy az írók folytonosan vándorolnak egyik lapról a másikhoz, a legszélsőbb ellenlétektől a legmegadóbb kormánypártihoz, szabadelyvtől ultramontánhoz, sőt némelyik 2-3 különböző irányú és pártállású lapban dolgozik egy és ugyanazon idő alatt.

Ne ántsuk magunkat! Ez az újság nyomtatógépek szabadsága, de az újságíró lelkének megkötözése. Szabadsága egy üzleti vállalkozásnak, de rabszolgasága az igaz szónak, az igaz meggyőződésnek.

Ennek az állapotnak a további fennmaradásaért tehát nem érdemes kardot kötni. Sőt oda kell hatni, hogy terrorizmusa alól a nagy közönség kiszabadulhasson és a magyar hírlapírás régi előkelősége, igazmondása és elvűsége visszaálltassék.

És oda kell hatni, hogy a magyar intelligencia, a magyar uri osztály és a föld népe közt a régi szeretet és tiszteletteljes kapocs s a vezérő szerep helyreálltassék. Nem is lehet az másképen. A kölcsönös boldogulás, a józan ész, a társadalom öröktörvénye maga követeli azt, hogy az okosabb vezessen.

Csakhogyan aztán jövőre legyen csakugyan okosabb.

És egy kicsit — humanusabb és igazságosabb.

A polgári kör közgyűlése. A rimaszombati polgári olvasókör f. hó 20-án (vasárnap) d. u. 3 órakor tartja rendes évi közgyűlését, melyre a meghívók már szétküldtek. A közgyűlés tárgysorozata ez: 1. Elnöki megnyitó. — 2. Az 1897. évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. — 3. Jelentés az egylet 1897-ik évi működése eredményéről. — 4. Bizottsági jelentés az egyleti pénztári számadások megvizsgálásának eredményéről. — 5. Tisztviselők választása. — 6. Az új választmány megalakítása. — 7. Indítványok, előleges bejelentéssel.

Pénztáratvezetők közgyűlése. A rimaszombati takarékpénztár évi közgyűlését saját helyiségében jövő esztendőn — folyó hó 24-én — d. e. 9 órakor tartja. A közgyűlés tárgyai lesznek: az igazgatóság és felügyelői jelentések, az osztalék meghatározása, az igazga-

Ekkor lehetett olvasni egy szép reggelen, hogy Veres Sándor, a m. kir. operaház volt tagja, hatalmas baritonjával szándékszik a publikumnak gyönyörűséget szerezni. Valamint Sipulus halalos ellensége a tenoristának, úgy én meg a baritonistákat gyűlölöm, de mivel programmon volt, hogy hölgyek is fognak szerepelni, akik behízelgő előadásukkal a legvadabb baritonistát is képesek árnyékba helyezni, tehát engedtem pájtásom unozolásának és magam is jegyet váltottam.

A már-már beköszöntött tavasznak költői hangulatával lépek a nagy terembe. Ebben a pillanatban belém nyíllik valami. — Ez aztán feledékenység! Elfelejtém ugyanis hogy a „Három Rózsa” diszterme egész esztendőn keresztül, kedélyes kaszárnyája az influenza bacillussoknak, s még ember onnan ki nem került a nélkül, hogy a fenevadak össze ne marzangolták volna. Helyet foglalok egy szép aszpony mellett, hogy az így keletkező hőségárral védekezem a bestiák ellen, amidőn élembe lép Influenza kisasszony e szavakkal: „Tehát sikerült önt törbe ejtenem, ön diákkorában egykor rheumas volt és azóta nem volt bent fegyvergyakorlaton. — Hát most tekintetbe véve, hogy két ízben a gyakorlatok elől megszökött, kötelessége lesz önnek egész májusig, vagyis egy félesztendőn keresztül gyakorlatokat tenni a rheumas mozdulatokból”.

Belátom, hogy vigyázatlanságom okozta ezt a behívást, szépen engedelmeskedtem, s bár az uton a fedezet elől megakartam szólni a Berta kocsmájába egy kis szíverősítőre, a kegyetlen poroszlók lefűleltek s azóta szolgálók a sánta hadseregben mint rezervista.

Kedves atyámfiai! 1. Téli idején vigyázatok különösen gyomrotokra, de hiába burkolódtok bundáitokba, inkább tudjatok gyomraitoknak parancsolni.

2. Nem kevésbé vigyázatok a tüdőtökre oly képen, hogy gyakran és alaposan látogassatok el Bertához.

3. De főképen ne menjetek el a Veres Sándor hangversenyére, mert ott nemesak a lelketek fázik meg, hanem titeket is betalálnak szólítani a sánta hadsereghez fegyvergyakorlatra.

tóságból sorrend szerint kilépő tagok s a felügyelő bizottság és napibiztosok választása. — A gömörmezei nép- és iparbank évi közgyűlése másnap 25-ikén lesz a Három Rózsa nagytermében. Ennek tárgya szintén az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése lesz, továbbá az osztalék megállapítása, a felügyelő-bizottság és napibiztosok megválasztása képezi a gyűlés tárgyát.

Hírek és vegyesek.

Vármegyénk alispánja: Boronics László mintegy két hétig tartó betegség folytán a szobát őrizte, s betegsége miatt a legutóbb tartott vármegyeyi közgyűlésen sem vehetett részt személyesen. — Mint örömmel értesülünk, — csak muló baj akadályozta a megye alispánját a hivatalos teendők ellátásában, s most már teljesen helyreállott egészségével vezeti a vármegye adminisztrációját, melyet eddig Lukács Géza megyei főjegyző végzett.

Esküvő. Putnoky Matild kisasszonyt, Putnoky Mór országgyűlési képviselő nővérét, folyó hó 4-én vezette oltár elé Zombory Géza magy. kir. honvéd-husár főhadnagy. Aldást kívánunk e szép frigyhez.

Halálozás. Vármegyénk tisztikarának egyik régi nemesi családból származó tagja: Diószeghy Zsigmond jolsvai járási főszolgabíró, hosszú betegeskedés után f. hó 15-ikén reggel Jolsván 33 éves korában elhunyt. Mint vármegyeyi aljegyző egy évig városunkban lakott, s résztvett társadalmi életünkben, azután betegsége miatt lemondott aljegyzői tiszteréről, s Kelemérbe visszavonult. Később jolsvai járás főszolgabírójává választatott, s e tiszteit is egy évig viselte. Most hosszas szenvedéstől megváltotta a halál. Temetése f. hó 17-ikén d. u. 3 órakor lesz Kelemérben. A család a következő gyászjelentést adta ki: „özy. Diószeghy Zsimondné szül. Vadnay Pirokska, Diószeghy László, Dezső: — Diószeghy Amália és Fornéth Gyula kiskoru leánya Fornéth Olgával fájdalomtól megtört szívvel jelentik szeretett fia, testvérük, öcsese, sógora, illetve nagybátyjának özvegy Diószeghy Zsigmondnak folyó 1898. évi február hó 15-én, életének 33-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogultnak hűlt tetemei folyó február hó 17-én, délután 3 órakor fognak Kelemérben, az ev. ref. egyház szertartásai szerint, a családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. — Aldás és béke lebegjen porai felett! — Kelt Kelemérben, 1898. évi február hó 15-én.”

Rendjelviselési engedély. A király megegedte, hogy Podhraczy András, Szász-Coburg-Gothai Fülöp herceg jolsvai erdőgazgatója, a bolgár Szent Sándor-rend IV. osztályu tiszti keresztjét és Bach János m. kir. államvasuti forgalmi főnök Losonczon, a fejedelmi bolgár polgári érdem-rend IV. osztályát elfogadhassák és viselhessék.

A feledi járás főszolgabírója: Draskóczy László három heti szabadságát élvez február hó 16-ikától kezdve. Hivatali helyettese a szabadságidő tartamára: gr. Almásy Arthur szolgabíró.

Járásorvosi helyettesítés. A tornallyai járásorvosi teendők ellátásával — Torók János dr. elhunytá folytán — vármegyénk főispánja: Pazár Andor eszti fűrdőorvost bízta meg.

Vadászok közgyűlése. A rimaszombati vadász-társulat f. évi febr. 19-én közgyűlést tart, melyre az összehívó már szét is küldetett. A gyűlés tárgyai lesznek: 1. A múlt évi számadás megvizsgálása. — 2. F. évi költségvetés megállapítása. — 3. A leköszönt titkár helyére új titkár és pénztárnok választása. — 4. Bejelentés arról, hogy kik léptek ki a társulat kötelékéből s esetleg új tagok felvétele. — 5. Esetleges indítványok tárgyalása.

Eljegyzés. Dr. Pósch Dezső Rozsnyó városi tisztiorvosa, Gömörmezei tiszteletbeli főorvosa, a helybeli társadalmi és közelet vezérfértia, folyó hó 3-án váltott jegyet Uj-Moldován Freyler Alma kisasszonnyal Freyler Albertné vaskereskedő özvegyének szeretetreméltó bájos leányával.

Kinevezés. Szabó Dénes számgyakornokot a pénzügyminister a rimaszombati kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez végleges minőségű szám-tisztte nevezte ki.

Kántor-választás. A miskolci ág. evang. egyháznál Wolfgang Lajos elhalálozása folytán megüresedett kántor-tanító állásra Becht József dóbsinai kántor-tanító választatott meg, ki ezelőtt 5 és fél évvel nálunk Rimaszombatan is közel állott a megválasztáshoz.

Athelyezés. Kössy Dezső számvevőségi szám-tisztet a helybeli pénzügyigazgatóságtól hasonló minőségben Temesvárra helyezte át a pénzügyminister.

A népkonyharól. „A hölgy a természet lezsebb gondolatja!” ez igazságot mondta a magyar irodalom egyik, akkor ünnepelelt írója a Kisfaludy Sándor 70-ik születésnapján Pesten egybegyűlt hölgyeknek a szemébe. Azóta több mint félszázad tün a semmiségbe; sok minden megváltozott, de a költő szavaiban rejő igazság ma is fennragyog! Hiszen nem kell csak futó pillantást vetnünk városunk és vidéke jótékony növegyetének működésére, szépen látogatott üléseire, s mi is bátran szemükbe mondhatjuk szépeinknek a költő további szavait is, hogy „minden inger, igézet, baj és vonzerő, mely a teremtés szebb cikkeiben egyenként létezik: a hölgyekben összeszív dobog, melyet a szerenéselleneknek, az elhagyatott árváknak panasza nem hagy illetlenül! Gondoskodnak neveltetésükről, ellátásükről, sőt örömeükről is, midőn karácsonyfát állítanak a kicsinyeknek. Aztán megnyitják a népkonyhát, melyben 40-44 árva, szegény gyermek; elaggott férfi és nő mond napról-napra halálmát a jelenlevő „papnőknek”, kik naponként, avagy hetenként felváltva, egy, a szó szoros értelmében: szegény, gőzös konyhán „áldoznak a jótékonyág nemes oltárán”. S hogy a város egész társadalmá velük együtt érez, ezt bizonyítja, hogy legújában is Kerekes Dezsőné, Horváth Lászlóné éllelmi cikkeikkel, Fábry János pedig 2 fital járult az egylet fentartásához! Pedig a kitűzött 3 hónap ma-holnap lejár: március elején bezárul a népkonyha ajtaja az éhezők előtt! — S e gondolatra nagyot dobbant a papnők egyik legnemesibikének a szíve; lelke előtt már is a jövő tél nyomorának képei lebegnek. Mélyen érzi a jótékonyág nagyságát, melyet e télen az igazgatása alatt

álló népkonyha pártfogoltjain gyakorolt. Tehát, hogy ennek létét jövőre is biztosítsa: Özy. Liszka Józsefné, nagybátyjának, Nagy Sámuelnek emlékére 100 forintos alapítványt tett a népkonyha javára, azon édes reménytel és bizalommal a szívében, hogy e nemes kezdehez többen is csatlakozni fognak! S bizonynyal sokan lesznek a mi szépeink közül, a kikre ráillik a költő emez állítása is: „szép az estesillag, ha kékes gyémántja az ég mélysegein ragyogni fölkel: de szebb a hölgyiszem, mely a részvét harmat-nedűjében irtalomra hajlik!”

Szobor-ünnepély. A rimaszombati községi elemi fiu- és leányiskolák tantestülete, miként már az ország több iskolájában történt, annak örömeire, hogy ő Felsője, a király, hazánk 10 magyevü történelmi férfianak szobrot állíttatni rendelt, folyó hó 21-ikén délelőtt 9 órakor a leányiskola IV-ik osztályának tantermében „szobor-ünnepélyt” rendez, mely ünnepély nyilvános jellegű lesz. A szobrokkal megörökítendő jelesek jellemrajzait Fülöp Benjámin fogja ismertetni a növendékekkel.

Márczius 15. A szabadság hajnalának ötvenedik felvirradását a helybeli egyesült prot. főgimnázium Tompa-köre ezuttal is a szokott módon fogja megünnepelni. A műsorba leginkább azok a művek lesznek felvéve, melyek a pályázatokon díjat nyertek, a mennyiben a gömörmezei közművelődési egyesület rimaszombati köre, valamint a rimaszombati polgári olvasókör választmánya ez évben is 60, illetőleg 20 koronát becsatolt a tanári kar rendelkezésére. Az ünnepély körmenettel fog kezdődni, melyben az egész gimnáziumi ifjuság résztvesz, — a tornacsarnokban tartandó díszülésen pedig az ifjusági dalkörrel együtt a zenekör is közre fog működni. Nem lehetetlen, hogy a nagy neizetti ünnep egy ifjusági közveasorával fog végződni, ez azonban még csak tervezet, mert annak rendezése felsőbb hatalmak engedélyétől függ.

Eltávozás. Sánta Lajos postatiszt tényleges katonaszolgálatának megkezdése végett már szolgálatából felmentetett és 18-án elhagyja Rimaszombatot. Mindazok, kikkel érintkezett, higgadt, nyugodt és szolgálatkész modoráról ismerték, és mint ilyet sajnálni fogják. Isten kísérelje utain, s ha majd a bakancs és pangonetot letette, örömmel üdvözöljük a viszontlátásnál.

Halálozás. Kaszper József ügyvédi írnok folyó hó 10-én hunyt el hosszas sorvasztó betegség után 26 éves korában. — temetése 12-én ment végbe nagyszámú gyászoló közönség részvéte mellett. Béke poraira!

Hujber József, a helybeli ág. hitv. evang. egyház újonnan megválasztott kántor-tanítója f. hó 13-ikán, vasárnap foglalta el állását.

Világosságot. A berkocsik a kalendáriumban irt holdvilág kontójára, a lámpásaitak nem gyújtják meg, minek az a szomorú következménye lehet, hogy az átjáróknál, könnyen elgázolhatnak valakit. Így például f. hó 7-én este a vasutól bejövő kocsik, egy urinót majd elgázoltak, a veszélyt csak a férj ébersége hártotta el, mit aztán a két oldalról rohanó kocsikok dühös mosollyal jutalmaztak. Nem lenne lényegtelen talán elrendelni, hogy a magukat békésnek nevezett járművek hatóságilag számokkal láttassanak el, mert így az idegen könnyen kilehet téve annak, hogy egész udvariassággal megszarolják Panaszra nem mehet, mert nem tudja, ki ellen emeljen panaszt.

A zlatnói üvegyár, melynek 1897. évi deczember hó 15-én bérlete lejárt és melyben az egyesült magyarhoni üvegyárak r-társaság által ugyanaz év november hó 1-én az üzem beszünttetett, folyó évi február hó 2-án Novék Emil és társai ismét új életre ébresztették és üzemnek adták át. Mielőtt azonban az új társaság az első munkát megkezdte volna, összes munkásait Kokovára az isten tiszteletéhez vezette, a hol az első anyagbetétet Stubendeck József, kokovai esperes-plébános beszentelte s egyszersemind a munkásokhoz szívreható beszédet mondott, intve őket testvéries összetartásra, szorgalomra és józanságra. Beszentelés után egy a munkásokat, valamint az ünnepélyen résztvevő urakat az új társaság megvendégelte. A vacsora vége felé egyszerre váratlanul megszólalt a cigányzene, melylyel Knöpfler Károly, kokovai nagybirtokos lepte meg a társaságot, a mi a jelenlevő vendégeket annyira föllekesítette és oly kedélyes hangulatba hozta, hogy csak reggeli 4 órakor lett vége a táncznak.

Felakasztotta magát folyó hó 12-ikén éjjel Szvidrany Ferenc Rimaszombatan lakó gyölesos. — A szerenésellen életunt, az említett nap estéjén félig öltözött állapotban eltávozott lakásáról s a megindított nyomozás után vasárnap délelőtt 11 órakor lelték fel özy. Borsody Károlyné losonczy-utcai kertjében egy fára felakasztva. Temetése 15-én délután ment végbe. Öngyilkosságának oka nincs kiderítve.

Ügyes tolvajlás. Ratkó-Szuhán, febr. 9-10-ike közötti éjjel Czoeh János kárára valami jómadár egy süldő-malacot lopott el. Hogy nagy szakavatottsággal bír a lopás mesteriségében, bizonyítja azon körülmény: miszerint a malacot ott helyben, a lakóházhoz közel levő sertésöl előtt oly ügyesen szurta le, hogy a szegény pára meg sem nyikkant, aztán szépen odább állt vele. A csendőség a merész vállalkozót erősen nyemozza, azonban mindéddig sikertelenül, mivel az udvaron s a kertben látszó kis vényomon kívül másra nem akadhatott.

Zatrepa Jano levele. Tekintédes Szerkeztü zür! Megvoltam az in drakalatus baratom Nimeti Janos, az latogatoba. Tecik tunyi aza a kinek imacsak is megvan karomkodik. Hat szegin züreg nadjun panaszolta hodj neki nadjun megharaguta „edj lelkészür” azir mer merthe hangos sobajtas kibocsatanyi, a mi ü is meghalota. Hat tezik tunyi az in drakalatos baratom mekvan nadjun harizken szivet. Halota sok sobajtas, hat ütöt is sobajta. De ü mongya hodj nem volta zeszi be se, lelkészür se mas zurasak megharagunyi, mer ma ü az mekporbalta, hodj mi az, mer neki mekvan sok zur meg a „pan kostolnik” is. Hat kirem nadj zalazatusagal tesik mekmondanyi az „edj lelkiszur” zurasak hodj nehara-gunyi mer mik a zegin zürek mekhalja magat az bana-tul. Nekem zerisen mekikerte, hodj tübet se nem sobaj, se nem kapkodja sült kalamb, de lesz a mi vóta, szekin baran a potoknál. tiszteletje: Zatrepa Jano.

Posta átkebelezés. Lukovistye község február tizedikétől a rimaszombati postahivatal kézbesítési kerületéből kivétellett és a gömör-ráhoi postahivatal kézbesítési kerületébe osztatott be. — Mint értesülünk — Lukovis-

tye községe nyomós lépéseket tett arra nézve is, hogy ott postahivatal szerveztessék.

Elgázolás. A múlt szombaton néhány szilistyei paraszt kocsiját, lovát őrizetlenül hagyta a vásártéren, s a lovak valamitől megijedtek, elragadták, s az uton seréseket hajtó Szabó Jánosné Figei Mária pokorági menyecskeket elgázolták. A kocsit a reményteljes állapotban levő fiatal asszony derekán keresztül ment. A sérültet eszméletlenül állapotban szállították a megyei kórházba.

Baleset a gépnél. A múlt napokban a karinezi pusztán a szécskavágás közben Demeter István kocsis oly vigyázatlanul segédkezett a gépnél, hogy a gép fogai jobb keze fejét bekapták, s a csuklóban elvágta azt. A szerencsétlenül járt sérültet beszállították a kórházba.

Miskolczi kereskedelmi és iparkamarától vették a következő körlevelet: A kereskedelmiügyi m. kir. miniszter ur 1897. évi november hó 8-án 51636. sz. a. rendeletet bocsátotta ki az összes iparhatóságokhoz a vándorraktárak és a kereskedelmi utazóknak — általunk számos ízben felpanaszolt — visszaélései megállítására. — Ezen nagyfontosságú rendeletet ajánljuk figyelmébe, annál is inkább, mert az iparhatóság köteles ha a kamarák, ipartestületek, kereskedők, magánosok feljelentéseiből vagy falragaszokból értesül hirdetményekből a szobán forgó visszaélésekről értesül, a legerélyesebben s leggyorsabban eljárni. — Midőn ezt tudomására hozzuk, közöljük egyttal, hogy a jelzett visszaélések megállítására körülhatározott támogatásunkat igénybe veheti és erre számíthat. — Miskolc, 1898. január 31-én. Kereskedelmi és Iparkamara: *Rudavány István*, kir. tan. elnök. *Dr. Szentpáli István*, titkár.

Védekezünk! Az O. M. G. E. szaklapja, a „Köztelek” többször figyelmeztette gazdaközönségünket az amerikai lóhere és amerikai luczerna káros, sőt veszedelmes voltára. Az amerikai luczerna beözönlése ellen tudvalevőleg Mauthner Ödön budapesti magkereskedő vette fel a harezot és ugyanez Mauthner heti jelentéseiből olvassuk, hogy az amerikai luczernamag még folyvást oly nagy tömegben özönlik hazánkba, hogy az ilyen mag forgalmazói áraitak 4—5 forinttal leszállították és ezt körlevelekben tudatják a gazdákkal. Kötelességünknek tartjuk gazdáinkat figyelmeztetni, hogy óvakodjanak az amerikai luczernamagtól, a melyet igazi származása letagadásával tisztán, sőt európai luczernamag közé keverve árusítanak.

Elhalasztott sorshuzás. A kolozsvári Protestáns szeretetház sorsjegyeinek a f. évi február hó 10-ére és április hó 10-ére tervezett huzása bizonytalan időre elhalasztott és az elhalasztott huzás néhány nap múlva lesz közhírré téve.

A Zoltán-féle csukamájolaj kedvező hatásáról az orvosok igen előszerzőleg nyilatkoznak, mert tudva levő dolog, hogy a készítmény teszi lehetővé az áldásos gyógyszer használatba vételét, s különösen szükséges, hogy meghonosodjék nálunk is az az angol divat, hogy gyermekeink 2—3 éves korukban csukamájolajat igyanak s ezzel a sok serophulocicus bántalom kifejlődése meggátolható. A gyermekeket erőteljessé csak e szer neveli.

Nyilvános nyugtázás. A rimaszécsi ev. ref. énekhar által f. évi január 30-án rendezett táncmulatság összes bevétele 65 frt 90 kr. volt, mely alkalommal következő felülfizetések történtek: Feher Márton 5 frt 60 kr. Marikovszky Géza 60 kr. Boros István molnár 10 frt. Gyürke József 10 kr. Glatter Jakab 10 kr. Zajacz István 20 kr. Szilgyi János 10 kr. Nagy Károly 10 kr. Gál András 10 kr. Puczakov N. 10 kr. Hegedűs Bálint 10 kr. Ungár N. 30 kr. Boros Péter 30 kr. Csorba Kálmán 60 kr. Vattay László 60 kr. Nagy József 2 frt 60 kr. Frits Ferencz 4 frt 60 kr. Szőke Zsigmond 60 kr. Dessewfy Árpád 60 kr. Négyessy Gyula 60 kr. összesen 28 frt 90 kr. Fogadják a nagylelkű adományozók az egyesület halás köszönetét. — Rimaszécs, 1898. febr. 1. *Keviczky Béla*, tanító.

Farsang.

A „fehér-kereszt egyesület” estélye. Rimaszombati város lelkes ifjúsága — melynek sorából a f. hó 19-ikén szombaton este tartandó társas-estély rendezése alakult — nagyban készülődik és toborozza a hivatalt a „fehér-kereszt” egyesület javára rendezendő társas-estélyre, mely minden béli színezet mellőzésével igazán csak a jótékony cél elmozdítására való mulatság lesz. Különös érdek kölesönöz az estélynek, — s ez bizonyára nagy közönséget fog vonzani — az, hogy a mulatság folyamán *füzértáncot (cotillion)* is rendeznek. A fiatalok egyébként gondoskodni fog a hölgyek figyelmét szórakoztatásáról, s biztosra vehető, hogy a Három Róza nagyszobájában rendezendő mulatság sikere teljes lesz. Belépti-díj: személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt. Kezdeté este 8 órakor.

Kereskedő ifjak bálja. A rimaszombati kereskedő ifjak folyó hó 20-ikán — vasárnap — tartandó bálja iránt városszerte nagy érdeklődés mutatkozik. Biztosra vesszük, hogy a mulatság fényes sikerű lesz, s anyagi és erkölcsi tekintetben méltó lesz az előző években rendezett szép mulatságokhoz, melyeknek a lelkes fiatalok eddig jó hírnevet szerzett. A számos tagból álló rendezőgárda élén állanak: *Dr. Cseszenk Pál* elnök, *Lakner Emil* alelnök, *Dickmann László* titkár. A bizottság névsorában városunk aranyifjúságának színe-java együtt van. A mulatság kezdete esti 1/2 órakor lesz, s a belépti-díj személyjegy 1 frt, karzatjegy 1 frt.

Táncmulatság Putnokon. A putnoki keresztyén egyesület, mely még csak a télen alakult, s a kezdet nehézségeivel küzd, már is fényes és jól sikerült táncestélyt rendezett, melyen a jelenvoltak a reggeli órákig maradtak Dankó Kálmán rimaszombati zenekarának nótái mellett, feszelen jókedvben együtt. — A hölgyek névsora a következő: asszonyok: Arján Károlyné, Eder Jenőné, Fekete Nándorné, Fischer Jánosné, Gretzmayer Jánosné, Póka Gyuláné, Palecskó Lajosné, Rónay Jánosné, Schantl Jánosné, Dr. Ursziny Gyuláné, Vass Sándorné (Özd), Zsaskovszky Ferenczné, Zsiha Antalné stb. — Leányok: Bayer Terike, Fekete Annuska, Gretzmayer Erzsike, Istvánffy Vilma, Lendvay Róza, Padits Margit, Rónay Erzsike, Szigethy Margit, Schantl Anna, Vass Erzsike (Özd) stb. — Felülfizetési szívesek

voltak: Póka Gyula 26 frt 40 kr., Zsiha Antal 2 frt, Kalmiczky Endre, Neumann Mór, Hönseh Ede, Széman Eadre és Osgyány Béla 1—1 frt, Weiss Herzog 10 frt és Seltenreich Gyula úr posta-utalvánnyal beküldött 1, azaz: egy frt.

Mulatság Nagy-Rőczen. A nagy-rőcei műkedvelő társulat pártfogása mellett a nagy-rőcei állami felső kereskedelmi iskola „Kossuth önképzőkörének” f. hó 19-én jótékonyezelű színi előadást és ezután táncmulatságot rendez. — A rendező-bizottság tagjai: elnök: Perjessy László, az önképzőkör elnöke. Alelnökök: Dr. Nagy Iván, Holéczy Gusztáv. Pénztárnok: Bogar Miklós. Jegyző: Bertalan Károly. Balczó Lajos, Csizy Miklós, Danesházy Gusztáv, Ferdinánd Jenő, Havas Simon, Homola Gyula, Michalek László, Omáisz János, Prékopa Rezső, Szomolnok Mihály, Teleky László, Vieszt Gusztáv, Wirker István. — Az estély sorrendje: 1. „A haza”. Előadja az ifjúsági énekkar. 2. „A kakasúton”. Vig. monológ. Gabánytól. Előadja Spielberger Ármán. 3. „Népdal egyveleg”. Előadja az ifjúsági énekkar. 4. Kukli prédikációk. Vigjáték 1 felvonásban. Szereplők: Staudinger József, Szecska Valika k. a., Kable Elemér, Schiller Berta k. a., Kiss Géza, Csizy Katinka k. a., Kubinyi Géza, Berger Hugó.

Tűzoltók mulatsága. A „Nagy-Rőcei Önkényes Tűzoltó Egyesület” Tóth Kálmáné szül. Martinelli Klótild védnöksége alatt folyó hó 22-én (kedden) a vendéglő dísztermében jótékonyezelű zártkörű táncmulatságot rendez. Személyjegy 1 frt. Két személyre 1 frt 50 kr. Családjegy 2 frt.

Hangverseny Rozsnyón. A rozsnyói ágost. evang. főgymnasium „Petőfi önképzőköre” a zene-és daloskór közreműködésével folyó hó 19-én a városnégy nagytermében, az ifjúsági segítő-egyesület javára színi-előadással egybekötött hangversenyt rendez, mely után tánc következik. — Az estély műsora ez: 1. Nyitány: J. Ivanovicz Seufzer-walzer. Előadja a főgym. zenekör. 2. Egy bölcső mellett: Edmundo de Amicistól. Szavalja Kovács Béla VIII. o. t. 3. Katona bucsuja: (rég. magyar dal) karra alkalmazta Szent-Gály Gyula. Előadja a főgym. vegyeskar. 4. Rákóczy Ferencz Rodostón: (melodráma) írta: Várad Antal; zenéjét szerző: Abrányi Kornél. Szavalja Oravecz Ödön VII. o. t., zongorán kíséri Koblicz Margit k. a. 5. Magyar dalok: szerző és czimbalmon előadja Szabó Imre VIII. o. t. 6. Kurucz dalok: szövegét írta Endrődy Sándor, zenéjét szerző Goll János. Előadja a főgym. daloskór. a) Nincs oly nemzet a világon; b) Rajta kurucz; c) Ha német, hát legyen német; d) Dunántul. 7. Szavalt: Előadja Justh Emma k. a. 8. Induló: Előadja a főgym. zenekör. 9. A fősvény Vigjáték Kistaludy Károlytól. Szereplők: Lakatos László, Törköly Irén, Lotter József, Szoyka Emma, Merkle Márton, Hankisz Adél, Klein Samu, Danassy Gyula, Sztupka László, Markó János.

Altisztibál Jolsván. Lapunk múlt számából térszűke miatt kimaradt a jolsvai balról szóló referálás, most adjuk következőkben: Fényesen, minden várakozást felülmuló módon sikerült a honvéd altisztek által f. hó 5-ikén rendezett táncvizsgálat. Városunk nagyszerű ezáltal kiesinynek bizonyult, mert nem csak Jolsva de messze vidék közönsége is kitétt magáért és nem sajnálta a hosszú fáradságos utat, hogy megyénk katonaságát jelenlétével megtisztelje. Fogadják ezért derék altiszteink halás köszönetét. Este 9 órakor nyitotta meg zászlóaljunk derék, mindnyájunk előtt köztiszteletben és szeretetben álló parancsnoka: Merkenberger Károly őrnagy ur a bált és még reggel 7 órakor is járták a 4-ik négyest, nem fáradtak el bájos hölgyeink, nem lankadtak el derék altiszteink sem. Az első négyest 48 pár lejtette, s hogy többen nem táncolták, az csakis a helyszűkének volt tulajdonítható. Ami az anyagi eredményt illeti, kielégítőnek, sőt az előbbi mulatságokhoz viszonyítva, fényesnek mondható és a rendezőket olyan kellemes helyzetbe hozta, hogy városunk népkonyhája javára 30 frt 01 krajczárt adhattak át. Ezen alkalommal nem mulaszthatom el az alant felsorolt uraknak nagylelkű felülfizetésökért a rendezőség névében köszönetet mondani és a szegények névében halát kifejezni. — Felülfizettek: Banko János 1 frt, Buesegh Alajos 50 kr., Czibur Imre 4 frt, Gáspár József, Gonda Samu, Györfi Bertalan 1—1 frt, Habányi József 50 kr., Dr. Hensch Géza 1 frt, Léderer Zsigmond 50 kr., Máriaassy Gyula 4 frt, Róth Antal 1 frt, Steiner Majer, Stitniczky Bertalan 2—2 frt, Szobonya József 50 kr. Mulatságon részt nem vettek belépti-díjat beküldték: Baltazar Antal 1 frt, Czibur Emil 2 frt. Összesen 23 frt. A jelen volt bájos hölgyeink névsorát befejezésül nyujtom soraim olvasóimnak. Asszonyok: Basildes Gusztávné, Banko Jánosné, Barger Guidoné, öz. Bohus Károlyné, Bód Istvánné, Csernok Lajosné, Deutsch Simonné, Dusek Jánosné, Id. és Ifj. Flentisz Endréné, Habányi Józsefné, Hensch Emilné, Hrotko Jánosné, Illés Gézané, Jureczky Bertalanné, Jurin Samuné, Kovács Jánosné, Kuna Aurélné, Márkus Dénesné (Gizez.) Maksay Elemérné, Mesko Miksáné, Muránszky Samuné, Müller Miksáné, Neogrády Antalné, Piacsek Rezsőné, Podhradsky Andrásné, Remenyik Gusztávné, Szikora Andrásné, Dr. Tóthy Jánosné, Takács Sándorné, öz. Veiszkopfné. Leányok: Banko Juliska és Katinka, Bohus Mariska, Bód Juliska, Dusek Nővérek, Deutsch Paula, Hoffman Lenke, Illés Hedvig, Janesó-nővérek, Jurin Eugénia és Juliska, Kuna Sarika, Koren Erzsike, Kovács Margit, Kristofik Mariska, Seres Vilma, Mázik Mariska, Jankovics Juliska, Czirbesz Mariska, Mesko Irén és Erzsike, Maksay Irma, Markus Sári, Muránszky Margit és Ida, Führer Ilona és Ida, Novák Kornelli, Piacsek Kamilla, Saffesák Hedvig, Szikora Piroška és Aranka.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetmény.

274. sz. — A felügyeletem alatt álló nagy-rőcei kir. járásbírósnál nyugdíjazás folytán megüresedő és az 1893. IV. t.-cz.-ben megállapított illetményekkel javadalmazott albirói állásra a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszter ur folyó évi február hó 7-én 542. I. M. E. szám alatt kelt rendelete alapján pályázatot hirdetek.

Felhívom ennél fogva mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1869. IV. t.-czik 6. és 7-ik §§-ában megkivánt képesítésüket igazoló okmányokkal

felszerelt kérvényeiket a bírósági ügyviteli szabályok 5. §-a értelmében ezen hirdetménynek a „Budapesti Közlöny” hivatalos lapban való harmadszori megjelenésétől számított két (2) hét alatt annál bizonyosabban nyujt sák be, mert az elkésletten vagy nem szabályszerű uton érkezett kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Rimaszombat, 1898. február hó 11-én.

Kubinyi Aladár, kir. tszéki elnök.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetmény.

275. sz. — A felügyeletem alatt álló rozsnyói kir. járásbírósnál nyugdíjazás folytán megüresedő és az 1893. IV. t.-cz.-ben megállapított illetményekkel javadalmazott albirói állásra a nagymélt. m. kir. igazságügyminiszter ur folyó évi február hó 6-án 473. I. M. E. szám alatt kelt rendelete alapján pályázatot hirdetek.

Felhívom ennél fogva mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1869. IV. t.-czik 6. és 7-ik §§-ában megkivánt képesítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket a bir. ügyv. szabályok 5. §-a értelmében ezen hirdetménynek a „Budapesti Közlöny” hivatalos lapban való harmadszori megjelenésétől számított két (2) hét alatt annál inkább nyujtsák be, mert az elkésletten vagy nem szabályszerű uton érkezett kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Rimaszombat, 1898. február hó 11-én.

Kubinyi Aladár, kir. tszéki elnök.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendeltek. — fekete, fehér és színes. — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek. — **Henneberg G. selyemgyárai** (cs és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levéltételek ragasztandó.

Erdő eladás.

A Csoitói határban 357 hold fiatal tölgyerdő — cserezni való — eladó. Bővebb felvilágosítás és az erdő megtekintése iránt értekezhetni lehet **Szeleczky Zoltán** úrral **Gömör-Panyiton**. Az árverés folyó évi márczius hó 1-én d. e. 10 órakor **G. Panyiton** a gazdatiszti lakban fog megtartatni.

Eladó birtok.

Horka község határában — Pelsűcz mellett — a **Székely József**-féle birtok, mely 160 hold, kitértő rét, szántóföld, legelő és 60 hold erdő cserrel, juh-hodály, lakás és két belsővel bir, *eladó. — Értekezhetni lehet a tulajdonos **Horváth Jenő** nével Rimaszombtatban, Ferenczi-utca 17. sz. alatt.

Kiadó lakás.

Orlaj-Töréken — közvetlen az állomás mellett — egy 3 szoba, honyha, pincze, kamarából álló lakás két nagy gyümölcsös kerttel jutányos feltételek mellett azonnal bére vehető. — **Uj évtől** egy hozzá tartozó **50 holdnyi birtok** (szántóföld, rét, erdő, legelő) is bére adó. — Tudakozódhatni **Szabó Dániel tanitónál Lükéren.**

Hirdetmény.

2164. sz. — A nagy-rőcei kir. járásbírósnál, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kiszely István** végrehajtatonak **Frajt András** végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagy-rőcei kir. járásbírósnál) területén levő Pohorella község határában fekvő a **Frajt András** tulajdonát képező pohorellai 8. 313. és 404. sz. tjkben foglalt ingatlanára az árverést 682 frtban ezennel megállapított kikiáltási árbán elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1898. február hó 25-ik** napján délelőtti 10 órakor Pohorellán a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-dik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál eléleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőczen, 1897. október hó 26-án.

N.-rőcei kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Szecska, kir. albiró.

Hirdetmény.

133. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tornallyai kir. járásbírósnál 1898. évi 681/p. számú végzése következtében **Kovács Miklós** ügyvéd által képviselt **Kovács Sámuel és neje**, valamint **Dr. Katona László** ügyvéd által képviselt **özv. Kovács Béláné** kérelmére a néhai Kovács Pál hagyatékát vagyonát képező, leltározott és 2794 frt 75 krra becsült különféle boltiáru cikkek, borok, pezsgők, szalonna, zsir s egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tornallyai kir. járásbírósnál 681/p. számú végzése folytán Putnokon leendő eszközlésére **1898. évi febr. hó 22-ik** napjának délutáni 2 órája és 23-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Tornallyán, 1898. évi február hó 15-én.

Záborszky Sándor, kir. bir. végrehajtó.

